

Politolog Iščenko: Svržení Zelenského

- CZ24 News | 21. července 2023

UKRAJINA: V posledních měsících se v ukrajinském mediálním prostoru objevilo prohlášení o brzkém možném svržení Zelenského, které odtud rychle migrovalo do Ruska, a to za pomoci zkušených banderovských politologů a politechnologů, kteří náhle /jakoby/ prozřeli a přešli do opozice vůči režimu.

Tvrzení se opírá o zdánlivě jasné věci.

Za prvé, ukrajinská armáda postupně vyčerpává své možnosti, jež by jí alespoň relativně umožnily účinně čelit ozbrojeným silám RF. Široce medializovaná ofenzíva na melitopolském a mariupolském směru nejenže sotva dýchá, ale rozpadla se i ukrajinská fronta v Charkovské oblasti, kde ruská vojska postoupila do hloubky ukrajinské obrany přibližně o stejnou vzdálenost, jakou se Ukrajincům podařilo překonat na jihu, jenže Rusům se to podařilo za kratší dobu, na širší frontě a bez obrovských ztrát. Ruská ofenzíva v oblasti Mariinky a Avdějevky zesílila a ukrajinská protiofenzíva u Bachmutu se naopak zasekla a začala se zpomalovat.

Obecně lze říci, že Ukrajinci vykazují minimální úspěchy za maximální cenu pouze na jihu, ale je třeba mít na paměti, že již více než měsíc bojují s ruskými vojsky první linie, přičemž museli stáhnout asi 2/3 svých strategických záložních brigád do týlu, aby obnovili jejich bojeschopnost.

Na druhou stranu Rusko v tomto směru nevyužilo ani všechny své armádní, natož strategické rezervy. Takže za předpokladu, že ukrajinská ofenzíva bude pokračovat stejně "úspěšně" jako dosud, za pár měsíců celá fronta povolí a na její udržení bude třeba použít desetitisíce nevycvičených, včera ulovených naverbovaných vojáků, jako tomu bylo během "bitvy o Bachmut". Přitom hrozí, že se celá tisícikilometrová frontová linie promění v jeden souvislý Bachmut, kdy výsledek je jasný od samého počátku, a jedinou otázkou zůstává, kolik Ukrajinců bude muset ještě zemřít, aby byl odpor definitivně zlomen.

Taková situace by měla Američany přimět k tomu, aby usilovali o mírovou dohodu s Ruskem, která by umožnila Spojeným státům udržet si alespoň část Ukrajiny. A pokud by tomu tak skutečně bylo, pak by měl být Zelenskij jako naprosto nevhodná osoba k jakémukoli jednání rychle vykázán z lodi dějin na břeh. Ale je tomu opravdu tak?

Druhým argumentem, jenž by mohl podpořit brzký nedobrovolný odchod Zelenského, je výrazná nespokojenost Západu s jeho selháními a jeho hulvátským chováním, což bylo dáno najevo „městu i světu“ na summitu NATO ve Vilniusu. Odhadují však odborníci správně význam této rebelie západních politiků proti Zelenskému a svědčí to spolehlivě o připravenosti Američanů (názor ostatních nikoho nezajímá) provést na Ukrajině prezidentskou rošádu?

Pokud má být někdo sesazen, zpravidla se mu to otevřeně neřekne a nikdo nedá najevo svou nespokojenost, aby ho to neznepokojilo. Koneckonců, aby se Zelenskij zachránil, může klidně zlikvidovat celou proamerickou opozici v zemi, stejně jako už zlikvidoval proruskou a proevropskou.

To jen internetoví marginálové si myslí, že USA jsou všemocné. Ve skutečnosti se stejně jako ostatní země pouze snaží využít možností, které se jim naskýtají, a jakoukoli proamerickou vzpouru lze zastavit, pokud úřady projeví dostatečnou rozhodnost. Jako příklad může posloužit akce "Ukrajina bez Kučmy", z let 2000-2002, která měla být prvním ukrajinským Majdanem, ale nebyla. Naopak byla potlačena, rozehnána a mnozí účastníci pozatýkáni.

Pokud budou kořeny povstání vytrženy předem, např. pod záminkou boje proti korupci a/nebo kvůli likvidaci sítě agentů FSB (přičemž to druhé je ještě výhodnější, protože umožňuje zabít ty, kteří jsou obzvláště horliví, pokud se budou třeba bránit zatčení nebo se pokusí o útěk, případně někdo spáchá sebevraždu, jako Kravčenko, Kirpa, Čečetov nebo Semenuk-Samsoněnko), pak by se Washington neměl na Ukrajině o koho opřít, zbývá jim jen Zelenskij. Je možné intrikovat s jeho okolím, ale bude nesmírně obtížné udělat z někoho vhodnějšího prezidenta. Materiál je extrémně nežádoucí.

Zdůrazňuji, že vůbec není těžké vybrat na tuto funkci kohokoli – po Juščenkovi může být prezidentem Ukrajiny i kandelábr – a nikdo by si rozdíl nepovšiml, ale je těžké vybrat toho „správného“ prezidenta.

Proto demonstrativní zostuzení Zelenského Západem není třeba hned vykládat jako úplné stažení podpory jeho osobě. Může to být klidně jen snaha usadit arogantní loutku na místo, jež jí náleží. A, soudě podle reakce samotného Zelenského, byl tento pokus úspěšný.

Proč pochybuji o záměru Američanů vyměnit Zelenského právě teď?

Spojené státy nemají pro Rusko žádné přijatelné návrhy týkající se podoby míru nebo příměří. Na druhou stranu také ruské návrhy jsou pro Američany zatím nepřijatelné. Zelenskij je válečný prezident. Nikdo nebude bojovat za americké zájmy lépe než Zelenskij. Pouze druhořadý aktér vzdálený politické profesionalitě se mohl inspirovat „všestrannou podporou Západu“ natolik, aby zahájil plnohodnotnou válku s Ruskem, zatímco mu byl nabídnut čestný mír.

Jen on mohl uvěřit, že Západu jde o vítězství Ukrajiny, nikoli o to, aby zabránil Rusku zaznamenat vítězství a donutil ho bojovat tak dlouho, dokud situace nepřinutí Moskvu k ústupkům, i kdyby to mělo znamenat úplné zničení Ukrajiny i Ukrajinců.

Ani Porošenko, ani Juščenko, kteří byli Američany dotlačeni k válce s Ruskem v letech 2014-2016, respektive 2008, se neodvážili k takovému dobrodružství. Jejich politická zkušenost jim při vši jejich bezvýznamnosti napovídala, že v této hře nemohou zvítězit.

Zelenskij, který vnímal politiku jako jeviště „95. okrsku“, si byl jistý, že odehraje svou roli, spadne opona, on si vezme svůj honorář a odejde do soukromí. Když si uvědomil, že zde platí jiná pravidla (opona nepadá, honoráře se nevyláčí), bylo už pozdě. Proto nikdo jiný než právě Zelenskij nepovede válku až do konce, až do posledního Ukrajince. Po té hromadě zločinů, které spáchal, mu nic jiného nezbyvá, pro něj válka znamená život.

Američané nejsou tak limitováni jen jediným řešením. Válka je zajímavá jen do té doby, dokud neohrožuje samotné USA. Proto jsou také připraveni bojovat do posledního Ukrajince, pokud se jim ještě nepodaří nalákat na bojiště nějaké Poláky a Pobaltány. Zelenského budou připraveni odstranit teprve tehdy, až si budou myslet, že odpor Ukrajiny je u konce, že Rusko může v nejbližších týdnech obsadit celé území bývalé Ukrajinské SSR, že už neexistují žádné protiargumenty, že polská armáda hranice nepřekročí, a i kdyby ano, nebude bojovat s ruskými ozbrojenými silami.

Tepřve tehdy budou potřebovat prezidenta – pacifistu. Tehdy může v Kyjevě dojít k náhlému státnímu převratu. Tehdy se možná opět objeví fenomén „lidí s dobráckými tvářemi“ poskakujících na náměstích (je přeci třeba ukázat, že nejde o palácové spiknutí, ale o vůli lidu), bratříčkujících se s armádou, policií i s tajnou policií s jediným přáním: pověsit Zelenského. Právě tuto „novou, adekvátní, lidovou“ vládu v čele s novým „prezidentem – mírotvůrcem“ se budou snažit vnutit Rusku jako partnera pro jednání o „záchraně Ukrajiny“.

Proto si Moskva drží v záloze zcela zdiskreditované ukrajinské emigrantské politiky, kteří sní o tom, že se vrátí do Kyjeva a budou tam něco řídit. Nikdo netuší, jak bude vypadat mapa, možná

nabídneme vlastního “prezidenta – mírotvůrce” jako protiváhu k americkému kandidátovi. Nový vůdce musí získat “mandát důvěry lidu” k uzavření smlouvy. A k tomu jsou zapotřebí konkurenční, alternativní, svobodné volby, v nichž budou soutěžit “proamerické” a “proruské” týmy ukrajinských politiků.

Spojené státy však prozatím pouze pomáhají Ukrajině organizovat útoky na Krymský most, což míru nijak zjevně neprospívá. Přes všechny problémy ve Vilniusu američtí spojenci opět shánějí nějaká obrněná vozidla, vrtulníky, municí, rakety pro Zelenského, opět se chystají vycvičit jeho piloty k létání na F-16 (pokud k tomu budou mít čas) a dokonce poskytnout letadla. USA se zatím ještě nevzdaly ani naděje na rozšíření války do Polska, Pobaltí a Běloruska. A také se i nadále snaží přesvědčit Čínu, aby udělala ústupky, aniž by čekala na válku s Tchaj-wanem, stejně jako to dělaly v roce 2021, kdy pod hrozbou války na Ukrajině přesvědčovaly Rusko k ústupkům. Dokonce jsou to ti samí lidé (Kissinger a Kerry), kteří dříve létali do Moskvy a do Soči, nyní si oblíbili Peking a často ho vyhledávají.

USA zatím potřebují Ukrajinu ve válce. To znamená, že potřebují Zelenského. Ten sám neodejde, nebude možné ho legálně a bez problémů odvolat před vypršením jeho funkčního období na jaře příštího roku. Ale i pak je zrušení voleb ve válečných podmínkách zcela v souladu s ukrajinskou ústavou, tj. násilné odstranění nebude ani pak zcela legitimní.

Armáda se již nyní potýká s velkými potížemi, ale pokud v Kyjevě dojde k převratu, většina násilně mobilizovaných vojáků se bude považovat za oprávněnou odejít domů. Žádní generálové s bariérovými jednotkami nezadrží ozbrojený dav několika set tisíc lidí – vznikne občanská válka v podmínkách katastrofy na frontě, a to už je zaručený neúspěch.

Ve skutečnosti, aby bylo možné realizovat pro Spojené státy nejvhodnější rozhodnutí, musí armáda nejprve ztratit schopnost udržet frontu, a teprve pak by měla vypuknout “vlna lidového hněvu” proti Zelenskému, který lid “na frontu přivedl”, ale už ne zpět.

Zelenskij si je zřejmě dobře vědom přímé závislosti pokračování svého prezidentství na pokračování bojů na frontě. Proto se snaží získat další mobilizované vojáky (podle jeho nových pokynů má ukrajinské ministerstvo obrany v příštím měsíci poskytnout 200 tisíc dalších vojáků, zatímco předchozí dva požadavky – po sto tisících v květnu a červnu – ještě nebyly naplněny).

Zelenskij se skutečně snaží oddálit hodinu „H“ tím, že ruskou armádu doslova zavalí ukrajinskými mrtvolami. Nevím, jestli doufá (jako svého času Hitler), že Rusům dojde dech, ale rozhodně doufá, že oddálí svou vlastní katastrofu. Každý den navíc mu dává naději, že se stane něco, co změní globální rovnováhu sil a jemu (Zelenskému) se z toho podaří nějak vybruslit.

Tonoucí se stébla chytá. A dokud mu Američané toto stéblo neseberou, bude hromadit hekatomby mrtvol lidí, kteří přestali být Rusy, ale nestali se ani Evropany – a kterých není líto nikomu, dokonce ani jejich vlastnímu ubohému prezidentovi.

AUTOR: Rostislav Iščenko

ZDROJ: ukraina.ru/20230719/1048102616.html

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika